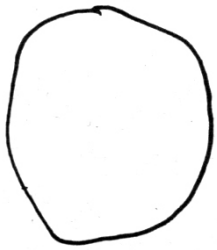
Kulturministern Bengt Göransson I

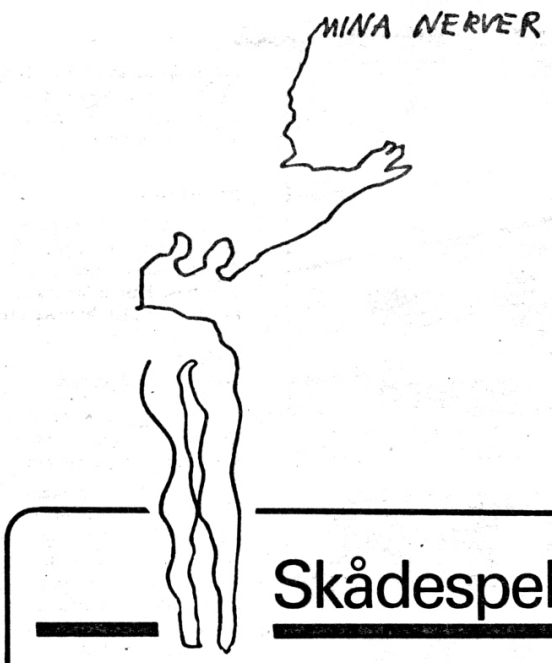
BENGT GÖRANSSONS HÅL.

Bengt Göransson är likt många svenska män en snäll typ.
Bengt Göransson vill inte ha några monument.
Bengt Göransson tycker om bio.
Bengt Göransson är en minister med ruter i.
Bengt Göransson är en man som . . .
Bengt Göransson vill att det skall räcka till alla.
Om kultur alltså.
Bengt Göransson har en härlig mage.
Bengt Göransson är en vacker typ.
Bengt Göransson vill inte gärna att man ofredar naturen med för mycket skulpturer.
Bengt Göransson tycker att konst och politik hör ihop.
Bengt Göransson vill inte ha några monument.
Sa jag det?
Bengt Göransson vill att tiden skall stå stilla.
Det vill jag också.
Ibland.
Men det är svårt.
Bengt Göransson är svag för moderna former.
Sagda av gamla munnar.
Bengt Göransson tycker inte om monument.
Sa jag det?
Bengt Göransson tycker att man ska utnyttja de byggnader som redan finns.
Kan man inte måla över gamla tavlor också?
Och utnyttja gamla skådespelare till att spela unga?
Bengt Göransson vill inte se ett monument på sin gata.
Dessutom är det dyrt.
Dessutom vet man inte om någon kommer att titta på det sedan.
Dessutom kostar ett monument pengar.
Sa jag det?
Bengt Göransson är en lugn typ.
Han har en vacker hals.
Nerverna i halsen rör sig upp och ner när han talar.
Så att precis rätt ljud pressar fram till rätt ord.
I rätt tid.
Och att pengarna räcker.
Det vet ju alla.
Det är ju det som är konsten.
Bengt Göransson vill inte ha något monument.
I alla fall inte just nu.
Och inte här.
Och inte med oss.
Men hans barn kanske vill ha ett.
Om många år.
Med några andra.
Jag tycker att Bengt Göransson har en snygg väska.
Men det är synd att han inte tycker om monument!

M.L. De Geer Bergenstråhle
14.1.88

Fortsättning i morgon

OCH HÄR SVARAR SUSANNA ROXMAN

Skådespelaren Ernst-Hugo Järegård II

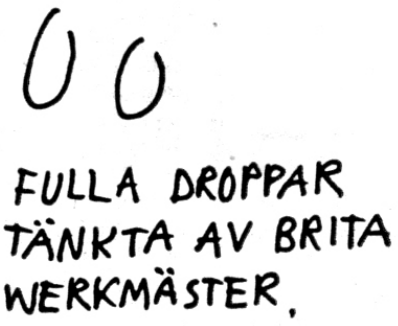
Ernst-Hugo Järegård spelar inte bara på alla fyra.
I hemmet alltså.
Han gör det ute också.
Särskilt om man håller en gottpåse i handen.
Och han säger det själv!
Jag spelar teater säger han!
Och jag gör det för att hålla kroppen och villan i trim!
Jag säger inget om röda pengar.
Eller om gula.
Jag säger överhuvudtaget inget om färger ihop med den mannen.
För han blir så arg.
När en konstnär kommer och säger exakt samma sak som en skådespelare.
Fast ett år senare.
Konstnärer kan dö!
Titta på Oscar Wilde!
Han dog inte bara av fängelset!
Han dog av en del giftiga ord också.
En del icke så litet förstulna blickar.
Och en hel del knuffar och slag.
Inte bara i baken.
Titta på Oscar Wilde.
Och titta på mig!
Snälla ni!
Det är inte bara våra underläppar som darrar . . .
Vi har annat också som går förlorat snabbare än ni anar.
Så jag tycker att vi alla skall fortsätta att tjäna pengar!
Och roa folk!
Och säga en och annan spydighet!
Men pass upp!
(Som Martin Ljung säger.)
Pass på!
Det är lätt att bara dasset blir kvar när bygget brinner ner.
(Eller var det en svår liknelse?)
Då säger vi:
Titta på Oscar Wilde!

M.L. De Geer Bergenstråhle
15.1.88

Fortsättning i morgon

Musikreform eller skenreform, undrar Mikael Stromberg. FOTO: ERIK ERIKSSON

Inspelningsledaren Brita Werkmäster III

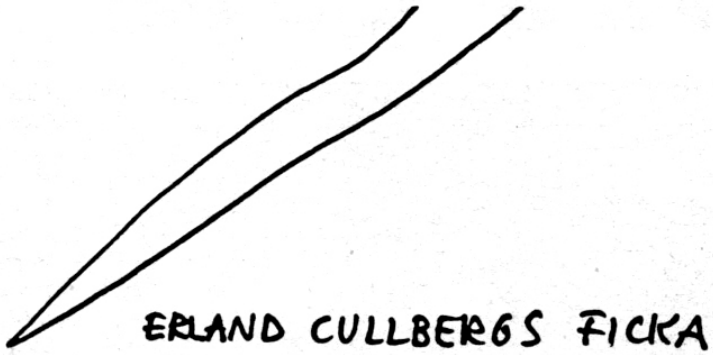

Brita är inte full.
Nej!
Hon har en ovanligt röd näsa som kommer sig av att hon lagt den i blöt.
Överallt!
Och inte här och där!
Utan överallt!
Och jämt!
På hotellrum lägger hon den först i toaletten och sedan i sängen
och sedan vill hon tala med en också!
Denna kvinna!
Så otroligt vacker i sin gång!
Likt en giraff maler hon in i rummet och slänger med benen
så att man ska veta att det inte är var dag man träffar en
dylik figur!
I kofta.
Har hon sällan på sig.
Däremot en och annan beige kavaj.
Kanske en axelremsväska av hudfärgat läder.
Icke alltid luxuös.
Men det är bara för att allt är med så förtvivlat
länge.
Brita Werkmäster!
Tänk om en människa till kände dig!
Och ytterligare två!
Vad skulle hända ifall tre lärde känna dig idag?
Och fyra stycken i morgon?
Brita Werkmäster!
Denna lilla sköra kvinna,
som går som en man. . .

M.L. De Geer Bergenstråhle
16.1.88

Fortsättning i morgon

Konstnären Erland Cullberg IV

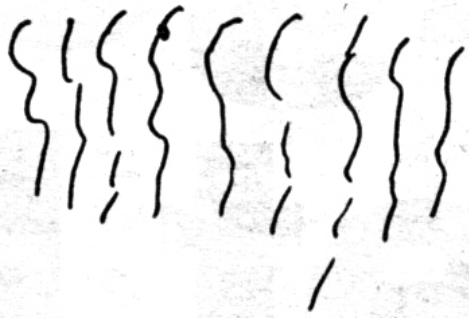
Han är inte sinnessjuk.
Han är inte sinnessjuk.
Han är inte sinnessjuk.
Åtminstone ser jag inget sådant när jag tittar in i hans blåa ögon.
Hans gröna ficka.
Eller hans gräddvita händer.
När hans grå skjorta smiter åt i halsen tänker jag på oxblodsfärgade skor.
Som han målat givetvis!
Denna hatt som lägger sig snett på hjässan är till färgen gul.
Men bara vid brättet.
Precis där man tar.
Byxlinningen svart.
Precis där man tar.
Och gylfen . . . vad var det för färg nu igen . . .
En kofta hängde över som gjorde att den skylde
just den där gulgröna färgen som var på innanlåret.
Jag tyckte att den lila halsen verkade trevlig.
Och den bakelitgrå tungan otrolig.
Ögonen var klarblå och kinderna var bestänkta
med något som snarast kunde betecknas som Peter
Dahl-ljummet . . .
Vet ni då?
Alltså en färg som man bara upplever i eldsljus . . .
Vet ni då?
Eller vad ska jag säga . . .
En riktig Marie-Louise De Geer brun nyans . . .
Som ligger på golvet . . .
Ni vet . . .
Likt en utslagen hund . . .
Sådan var färgen . . .
Artisten!
Den var en helt annan!

M. L. De Geer Bergenstråhle
17.1.88

Fortsättning

Konstakademiens ordförande Karin Lindegren V

BIT AV KARIN LINDEGRENS HÅR.

Karin Lindegren är en liten gren.
Karin Lindegren är en liten ärta.
Karin Lindegren är en panter.
Karin Lindegren är en en dam med röd mun.
Karin Lindegren är till sin natur en intakt person.
Karin Lindegren är mjuk om håret.
Karin Lindegren är skör när hon skall vårda språket.
Karin Lindegrens uttal är det bästa.
Hör Karin Lindegren säga ordet gräddtårta.
Hör Karin Lindegren överhuvudtaget!
Karin Lindegren är en bestialisk person. . .
Skulle man kunna säga. . .
Ifall man inte kände henne.
Nu känner jag henne inte.
Karin Lindegren har en bedårande ni vet sådan där som man kränger på sig när man kommer hem och ingen ser en.
Karin Lindegren tycker inte om att tala i telefon men gör det ändå.
Särskilt flera timmar i sträck.
Med folk hon hatar också.
Karin Lindegren kommer att leva länge.
Karin Lindegren har ett förflutet.
Karin Lindegren är en dam något äldre än jag själv.
Jag säger bara något.
Hon har inte allt.
En aning ålder.
Men jag kommer snart ikapp!
Tipp!
Tapp!

M. L. De Geer Bergenstråhle
18.1.88

AFTONBLADET
Tisdag 19 januari 1988

Hovmästarinnan Anette Hillevi Rosberg VI

HALVA ANETTE HILLEVI ROSBERGS MUN, MED HANDSKE.

Står i sin mörka kostym.
På kvällen.
På dagen har hon vita handskar.
Inte för att servera bättre.

Utan för att de röda såren inte ska skrapa i maten.
Hon får dem av de pengar vi ger henne.
Hon tar emot dem.
Med vita handskar på.
Annars är hennes leende helt normalt.
En aning rött det också.
Om man tittar efter.

Hon har en gång serverat Erland Cullberg.
Och hans leende var blått.
En dröm för Olle Kåks som satt vid bordet bredvid och tittade på.

Vi är så.
Vi konstnärer.
Sitter och njuter.
När andra äter.

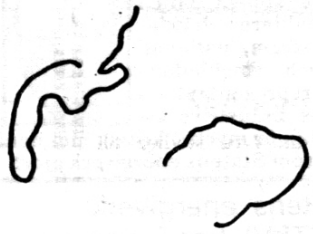
Eleven Stenborg flinade ělakt.
Tyckte inte att något talbart hände vid det tillfället och satte genast igång att tänka elaka tankar.

Som han sedan skall måla av.
Bra elev!
Så åter till Nettan!
Mera kaffe!

Och en och annan dessert.
Nettan levererar kyligt mellan varma händer . . .

M.L. De Geer Bergenstråhle
19.1.88

Allkonstnären Hummelihum Hum Humson VII

Hummelihum Hum Humson framlevde sina dagar som en
äkta sparsmakad figur vad gällde de konstnärliga uttrycken!
Han målade icke en tavla!
Han utsade icke en dikt!
Och vägrade konsekvent att besöka någon av stadens museer eller teatrar!
Larv!
Sa han!
Skit sa hans fru!
Och piss!
Sa hans son!
Vi äter korv i stället sa hans svägerska!
Och klämmer en öl i stället sa hans barnbarn!
Går ut och våldtar några fulla finska flickor!
Sa hans bästa vän!
Eller kniper några turkar över huvudet!
Sa hans barndomskamrat som han var uppvuxen med
och hade den allra största respekt för!
Ja djävlar!
Sa Hummelihum!
Gång på gång!
Ja djävlar!
Och vad är det på TV i dag då?
Är det någon djävla skit som man kan sitta och fyllna till på?
Det ska väl vara så man får någon djävla utdelning i livet!
Skit och piss överallt!
På gator och torg!
Inomhus och utomhus!
Folk till och med utbildar sig till att måla av skit och piss!
Och så ska mina barn titta på det och få för sig att jag är dum i huvudet!
Djävla kukar som hänger!
Som om man inte sett dom förr!
Ska det vara konst det?
Om dom hängde så i mitt hem då hade vi inte suttit här!
Någon av oss!
Sa Hummelihum och drog nattmössan över sig och låtsades
att det var artonhundratal för det århundradet tyckte han var det bästa.
Hitintills.
Nertecknat exakt som det lät.
I Stockholm.
Den 20 januari.
1988.

Av Marie-Louise De Geer Bergenstråhle.